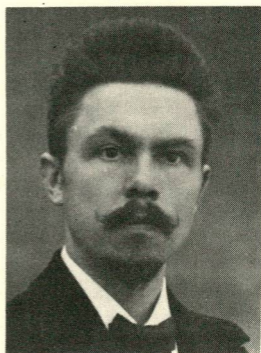

FAINGNAERT, Arthur Leopold, sociaal werker, activist, publicist (St.-Martens-Lierde 4 januari 1883 - Amersfoort 4 januari 1971).

Faingnaert was vroeg wees en werd grootgebracht bij pleegouders, die hem onderwijs lieten volgen, zolang dit in hun vermogen lag. Hij werd vervolgens opgeleid tot kleermaker, behaalde vakdiploma's en opende te Brussel een eigen zaak, die goed liep. August Vermeulen en Lodewijk de Raet behoorden tot zijn clientèle. Verder reed hij mee aan sociaal werk, uitgaande van de Christen

Centrale. Omstreeks 1900 kwam hij in de V.B.; hij werd lid van het Algemeen Nederlands Verbond en van het taalminnend genootschap De Distel. Gedurende de jaren 1914-'18 stond Faingnaert met overtuiging in het activisme. Hij behoorde tot het groepje radicale flaminganten van de Vereeniging van Vrienden van de Vlaamsche Zaak (opgericht 18 juni 1915) en was later mede-oprichter en bestuurder van de Vlaamsche Landsbond (federalistische richting). Met dr. J. Haller von Ziegesar convoceerde hij de leidende flaminganten tot de vergadering van 16 december 1916 in het Vlaamsch Huis te Brussel. Aan dat initiatief ontsproot op 4 februari 1917 de Raad van Vlaanderen. Daarin had ook Faingnaert zitting; tevens was hij hoofd van het Propaganda-Bureau van die Raad. In de Raad van Vlaanderen behoorde Faingnaert eerst tot de groep der gematigde unionisten, maar na geschillen met Frans Reinhard werd hij met enkele anderen „wild”, d.w.z. onpartijdig tussen unionisten en Jong-Vlamingen; later leunde hij veel meer aan bij de radicale Jong-Vlamingen dan bij de gematigde unionisten. Na de Duitse nederlaag werd hij bij verstek ter dood veroordeeld (1919). Eerst hield hij zich schuil in België, maar in maart 1919 week hij uit naar Nederland. Enkele maanden later wist hij ook vrouw en kinderen over de grens te krijgen. De Faingnaerts vestigden zich te Soest, later verhuisden ze naar Amersfoort. Faingnaert oefende weer het kleermakersvak uit; de jaren '20 waren voor hem niet slecht, daarna werd het bestaan zorgelijk. De V.B. bleef hij uit de verte volgen. Hij onderhield contact met strijdgenoten van voorheen, publiceerde menige bijdrage in Vlaams-nationalistische en Dietse bladen: in Opstanding (1920, onder het pseudoniem Geert van Geersbergen); vervolgens meestal onder eigen naam in De Noorderklok, Het Vlaamsche Land (waarvan Faingnaerts vriend Raf Verhulst hoofdredacteur was) en in Hollandsche Post (met Jef Hinderdael).

In 1933 verscheen zijn omvangrijke geschiedenis van het activisme, tevens bedoeld als Vlaamsge-

zind antwoord aan Pirenne en de Archives du Conseil de Flandre. Die strijd lust bezat hij niet meer na 1945. Hij leverde nog wél een enkel artikel aan het blad *Dietsland-Europa* en leverde onder het pseudoniem Leo van Lierde een aanzienlijk aantal bijdragen aan *Europa Post*, een rechts blad, uitgegeven door de Eindhovenenaar Gerard van der Ven, een vurig bewonderaar van Arnold Meyer. Van der Ven probeerde zijn lezers ervan te doordringen dat orde en gezag in Nederland niet meer in tel waren, daarnaast stond het ideaal „Heel-Nederland” op het programma.

WERKEN: *Wat het Vlaamsche Volk mozt weten aangaande het Kempisch Kolenbekken* (1917) (brochure); - *Verraad of Zelfverdediging? Bijdragen tot de Geschiedenis van den Strijd voor de Zelfverdediging van Vlaanderen tijdens der Oorlog 1914-1918* (1933); - artikelen van vóór het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog in *De Arbeider* en *L'Action démocratique*; - *De noodlottige scheiding*, in *Dietsland-Europa* (Héél-Nederlandnummer, juli-augustus 1969).

LITERATUUR: de meeste gegevens over Faingnaerts persoon en werk in de V.B. vindt men in zijn boek *Verraad of Zelfverdediging*; - M. Basse, *De Vlaamsche Beweging van 1905 tot 1930*, 2 dln. (1933); - H.J. Elias, *Vijfentwintig Jaar Vlaamse Beweging 1914/1939*, I (1969); - L. Buning, *Arthur Leopold Faingnaert*, in *Het Pennoen*, jg. 21, nr. 8 (1971, p. 6-7).

LAMMERT BUNING